

másokéval úgy, mint a munkahelyen. Ez a változatosság is hozzájárul ahhoz, hogy egész emberiségünket megtaláljuk.

Ezek alapján természetesnek látszik, hogy Isten már az ószövetségben elrendelte a pihenőnapot, az öröm és társas együttlét idejét. Az újszövetségi egyház nem kevesebb nyomatékkaal hangoztatja Isten napjának értékeit. Amikor pedig arra kötelez, hogy a vasárnapi misében Krisztus misztériumába kapcsolódjunk bele, ezt a társas kapcsolatot kiterjeszti Istenre is. Ebben az értelemben az ünnep hangulata nem csupán az elveszett paradicsomra emlékeztet, hanem előre vetít valamit Isten nyugalmából, az örök haza légköréből.

Ma, amikor a munka és a szervezett üdülés szinte két pólusba terelte az emberi életet, az egyháznak elsőrendű pasztorális feladata, hogy mindkettőnek értelmet adjon. Egyrészt óvja meg a munka és a szórakozás bálványozásától, másrészt segítsen hozzá, hogy a munka és a szabadidő az egész emberi személy kibontakozását mozgítsa elő. Nem véletlen, hogy a liturgia megújítása is a mai idők vívmánya, amikor az emberek a hétvégi pihenésben komoly lelki élményt is keresnek. Mindenesetre látjuk, hogy a pasztorális teológiának, teológiai antropológiának és a keresztyén pedagógiának ezen a téren sürgős tennivalója akad, ha irányt akar mutatni a megoldások után tapogatózó modern embernek.

FEHÉR JÓZSEF ANDRÁS VERSEI

JÖVENDŐLÉS

*A kidöntött fák angyalat
Súlytalan folyamként
Visszaömlnek forrás-csillagaikba
Mázsás porhüvelyük alatt
Mint a delejtű makacsul
Észak felé mutat*

*„És száz napig csak éj jövend
A fákat tűz borítja el
S mikor széltében elpihent
Egy szál testvéri fű kikel”*

PÉLDABESZÉDEK

I.

*Erényeimet és bűneimet
Lassan fölemészti az Úr
Íme a ház
Cserép és vakolat
Hullik róla mint a verejték
Barna szemöldökfák emléke világít
A szívből tör elő*

II.

*Az ember
Belélegzi a sarat
Miközben pálmák képe villog előtte
Mint a kerék küllői
Némán a tengelyre mutatnak
Légy a tökéletes változások ura*